Canonul tuturor Sfinţilor români

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumne-zeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru. (cu trei închinăciuni)

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoa-te din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ţie Dumnezeule.
Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ţie Dumnezeule
Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ţie Dumnezeul nostru, Slavă Ţie

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Cântarea I

Doamne, cel ce dai înţelepciune celui ce cere, luminează mintea mea şi deschide-mi buzele mele ca să înalţ slujbă de laudă celor ce s-au făcut vase alese ale Sfântului Duh şi neîncetat se roagă pentru sufletele noastre.

Stih: ***Pe toţi Sfinţii români să-i cinstim ca pe cei ce se roagă pentru noi.***

Pe calea vieţii celei vremelnice, în vremurile de grele încercări şi asupriri, noi poporul Tău am aflat izbăvire prin mijlocirea sfinţilor care s-au ridicat din neamul nostru şi pe care cu dragoste îi cinstim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru Tine, cel ce ai pătimit pentru mântuirea lumii, toţi Sfinţii români au primit patimile cu bucurie şi prin acestea se arată următori Ţie, iubindu-Te pe Tine, cel ce ne-ai iubit pe noi şi viaţă veşnică ne-ai dăruit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fecioară de Dumnezeu aleasă, ceea ce ai născut cu puterea PreaSfântului Duh, pe Fiul cel de o fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Văzând acum cu duhul întristarea noastră pentru dezbinarea dintre fraţi, voi, care pentru unitatea credinţei, fiind în viaţa aceasta aţi luptat suferind chinuri, rugaţi-vă Mântuitorului Hristos să sădească în sufletele noastre dragostea unuia faţă de altul şi a tuturor faţă de Biserica Sa cea sfântă şi de neamul nostru românesc.

Stih: ***Pe toţi Sfinţii români să-i cinstim ca pe cei ce se roagă pentru noi.***

Îmbrăcându-vă cu puterea Celui ce a purtat pe Cruce neputinţele noastre, întru tot lăudaţilor mucenici: Ermil şi Stratonic, Nicandru şi Marcian, Dasie şi Emilian, împreună cu preoţii Montanus şi Romul, cu diaconii Silvan şi Donat, cu Sava de la Buzău, Ioan Valahul, Ioan cel nou de la Suceava, cu cuvioşii Visarion şi Sofronie, preoţii Ioan şi Moise din Sibiel, cu Oprea şi cu toţi Sfinţii mărturisitori, voi aţi stricat trufia celor ce caută să strice dreapta credinţă, de Dumnezeu fericiţilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu pavăza dreptei credinţe într-armându-vă, vitejeşte aţi sfărâmat toate asupririle tiranilor; şi pe fraţii voştri întru dreapta mărturisire i-aţi îmbărbătat şi a rămâne în sânul Bisericii Ortodoxe i-aţi îndemnat, unde să cânte neîncetat: Sfânt eşti, Doamne!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Nu înceta a te ruga pentru noi şi pentru ţara noastră, PreaSfântă Fecioară şi cu a ta mijlocire, izbăveşte-ne de toate nevoile.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i, în dumnezeiască mărirea ta, de cununile măririi învrednicindu-i.

[Ectenia mica. Ecfonisul: Că Tu eşti…]

Sedealna: Să ne bucurăm şi să ne veselim, astăzi, în ziua prăznuirii Sfinţilor români, că dreptcredincioasa Românie printr-înşii se prea măreşte şi în toate laturile lumii numele ei se vesteşte. Iar în ceruri, odată cu voi, Sfinţilor, înaintea PreaSfintei Treimi, se pomeneşte şi de nesfârşite daruri cereşti şi pământeşti se împărtăşeşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe cei ce pe Hristos, jertfelnic L-au iubit, dreapta credinţă au păzit, învăţătura lui neschimbată au mărturisit, Biserica au întărit şi pe poporul nostru de tot felul de asupriri l-au apărat, pe Sfinţii români, adunându-ne, cu evlavie cinstindu-i, să-i prea mărim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Moştenirea ta suntem, prea curată Maică şi Fecioară Maria şi ţie ne rugăm cu smerenie şi la tine alergăm în încercările care vin asupra noastră. Caută cu osârdie spre neputinţele noastre şi fii lângă noi în pătimirile noastre, miluind pe cei ce neîncetat te prea măresc pe tine.

Cântarea a 4-a

Doamne, tu în grădina dumnezeieştii Tale Biserici, flori cu bună mireasmă ai arătat pe Sfinţii ce s-au ridicat din neamul nostru şi cu apele înţelepciunii tale i-ai adăpat pe ei. Pentru aceasta au odrăslit roadele cunoştinţei de Dumnezeu, întărind în dreapta credinţă pe cei ce cu laude Te slăvesc pe Tine.

Stih: ***Pe toţi Sfinţii români să-i cinstim ca pe cei ce se roagă pentru noi.***

Nu aţi murit, voi Sfinţilor, căci trăind cineva pentru Dumnezeu, izvorul vieţii nu moare niciodată, ci trece de aici la viaţa cea veşnică. Pentru aceasta, pe noi, fraţii

voştri, nu ne uitaţi, ci, prin rugăciunile voastre, învredniciţi-ne pe noi toţi a dobândi viaţa cea veşnică.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De pe toate „gurile de rai” ale plaiurilor noastre, cuvioşilor părinţi şi cuvioase maici aţi privit spre Raiul cel ceresc, pe care l-aţi dobândit cu însutite nevoinţe duhovniceşti. Şi pe noi, fiii voştri sufleteşti ne învredniciţi să-l dobândim, cu rugăciunile voastre cele bine primite de Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Nu trece cu vederea cererile celor ce se roagă ţie cu credinţă, ceea ce eşti cu totul lăudată. Ci, pentru rugăciunile tuturor Sfinţilor români, le primeşte şi le du la picioarele Fiului tău şi Dumnezeului nostru, rugându-L să ne ajute nouă, că pe tine ocrotitoare te-am câştigat.

Catavasie: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Pe cei ce Dumnezeului celui Viu au slujit, ţara şi poporul de asupriri au apărat, Biserica şi credinţa au întărit, învăţătura drept măritoare au proslăvit: pe bine credincioşii voievozi şi domni, pe arhierei, preoţi şi diaconi, cuvioşii părinţi şi cuvioasele maici şi pe toţi martirii neamului nostru, cu cântări duhovniceşti să-i prea mărim.

Stih: ***Pe toţi Sfinţii români să-i cinstim ca pe cei ce se roagă pentru noi.***

Pe cuvioşii părinţi: Daniil Sihastrul, Paisie de la Neamţ, Iosif şi Chiriac de la Bisericani, Vasile de la Poiana Mărului, Ioan Iacob de la Neamţ, împreună cu cuvioasa Parascheva de la Iaşi şi Teodora de la Sihla împreună cu alţi desăvârşiţi nevoitori întocmai cu marii cuvioşi: Antonie cel mare, Sava cel sfinţit, Eftimie şi Macarie, Onufrie şi Teodosie cel mare, să-i cinstim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca slujitori ai lui Dumnezeu fiind, în dragostea Sfintei Treimi aţi intrat şi pe pământ cu glas de trâmbiţă aţi îndemnat: să ne iubim unii pe alţii ca într-un gând să mărturisim: pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Treimea cea de o fiinţă şi nedespărţită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fă-te turn de apărare, de îngrădire şi întărire nouă, celor ce viaţa cea pământească o petrecem în ţara aceasta, numită „grădina" ta, Preacurată, ca să te lăudăm şi să te slăvim, ceea ce eşti cu totul fără de prihană,

Catavasie: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Cântarea a 6-a

Moldova, cea de Dumnezeu binecuvântată de Ştefan cel sfânt apărător şi sub ocrotirea Sfântului mucenic Gheorghe, purtătorul de biruinţă aşezată, cu măreţe mănăstiri şi biserici împodobită arătatu-s-a loc de înălţare duhovnicească pentru Sfinţii români care împodobesc cerul şi se roagă pentru mântuirea sufletelor noastre.

Stih: ***Pe toţi Sfinţii români să-i cinstim ca pe cei ce se roagă pentru noi.***

Ca ocrotitor al Ţării Româneşti, Sfinte mare mucenice Dimitrie, izvorâtorul de mir, roagă-te Mântuitorului Hristos, împreună cu Sfântul Grigorie Decapolitul, cu Sfântul Nicodim de la Tismana, cu părintele nostru Nifon patriarhul, cu cuviosul Dimitrie cel nou, cu Sfântul cuvios Gheorghe de la Cernica, cu Sfinţii ierarhi Calinic de la Cernica, şi Grigorie Dascălu, cu Sfintele muceniţe Filofteia şi Tatiana, ca să reverse asupra noastră mila Sa cea nemărginită, deşi nevrednici suntem de aceasta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Transilvania, ca cea de a treia provincie românească după numărul Sfintei Treimi, chinuri a pătimit împreună cu fiii săi de la neamurile care s-au ridicat cu răutate asupra credinţei ortodoxe şi au prigonit pe cei ce lăudau pe Dumnezeu după nestricata predanie. Dar, Dumnezeu a dat tărie fiilor săi şi a ridicat apărători pe Sfinţii ierarhi Ilie Iorest şi Sava, pe Iosif mărturisitorul, pe cuvioşii Visarion şi Sofronie,

pe preoţii Ioan şi Moise din Sibiel, pe Oprea mucenicul şi pe alţi mulţi mărturisitori, pe care nici sabia, nici temniţa, nici frica nu i-au putut opri a apăra şi a întări pe fraţii lor în păstrarea dreptei credinţe.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Gavriil zicându-ţi „Bucură-te!”, bucurie neamului omenesc a binevestit. Căci dintru tine a răsărit Hristos Mântuitorul sufletelor noastre, pe care roagă-l ca totdeauna, în pace şi în dragoste să petrecem viaţa noastră.

Catavasie: Înţelepţii de Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, cel ce S-a născut dintr-însa.

Condac, glasul al 8-lea: Ca pe o pârgă a firii, Ţie, Săditorul făpturii, Biserica noastră drept măritoare îţi aducem pe toţi sfinţii care au odrăslit din neamul nostru şi toate laturile ţării le-au sfinţit prin însutite osteneli şi nevoinţe duhovniceşti şi, ca pe o cunună cu nestemate împodobită la tronul PreaSfintei Treimi o aşează, ca să se roage pururea pentru pacea a toată lumea şi pentru mântuirea sufletelor noastre.

Icos: Veniţi toţi credincioşii să ne veselim duhovniceşte, că ne-a sosit astăzi zi de aleasă prăznuire în cinstea tuturor Sfinţilor români şi care împreună cu toţi Sfinţii din toată lumea se roagă lui Dumnezeu să reverse asupra noastră darurile Sale cele mântuitoare. Pentru aceasta, cu glas de bucurie şi cu cuget curat să strigăm, zicând:
Bucuraţi-vă, voievozi şi domni, care cu puterea Crucii aţi biruit pe vrăjmaşi, poporul din robie l-aţi scăpat, credinţa dreptmăritoare aţi apărat şi biserici spre slava lui Dumnezeu aţi înălţat;
Bucuraţi-vă, arhierei sfinţiţi, care drept învăţând cuvântul adevărului, credinţa aţi păzit şi cu sabia Duhului împotriva ereticilor aţi stat neclintiţi;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor mucenici, nebiruiţi ostaşi ai lui Hristos, ce împreună cu noii mucenici din zilele noastre, pentru Hristos chinuri aţi răbdat;
Bucuraţi-vă, mărturisitori ai dreptei credinţe, care cu neînfricată mărturisire a credinţei până la jertfă, în închisori şi temniţe v-aţi sfârşit viaţa pentru apărarea legii strămoşeşti;
Bucuraţi-vă, cuvioşi părinţi şi cuvioase maici, care de lume v-aţi lepădat şi lui Hristos aţi urmat, nevoindu-vă în peşterile de la Basarabi, în Carpaţi şi în tot locul patriei noastre;
Bucuraţi-vă, voi, toţi Sfinţii români, prin care Dumnezeu cel slăvit în Sfânta Treime S-a prea slăvit, credinţa s-a întărit, Biserica s-a împodobit şi ţara noastră în lume s-a vestit.

Cântarea a 7-a

Ce laudă vom aduce vouă, Sfinţilor ierarhi, care cu fluierul teologiei, oile cuvântătoare la Păstorul cel Bun le-aţi chemat şi la staulul Bisericii celei una le-aţi călăuzit şi din izvorul cel curat al învăţăturii dumnezeieşti le-aţi adăpat şi pe toţi i-aţi învăţat să cânte: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Pe toţi Sfinţii români să-i cinstim ca pe cei ce se roagă pentru noi.***

Nu este nici o laudă vrednică de a cinsti cum se cuvine pe Sfinţii ierarhi: Irineu, Teotim, Niceta, împreună cu Ghelasie, Leontie, Nifon patriarhul, Iosif cel nou, Ilie şi Sava, Calinic de la Cernica, Antim Ivireanul, Grigorie Dascălu, Teodosie şi care toţi, cu toiagul Crucii turma cuvântătoare de lupii cei răpitori au păzit şi cu împărtăşirea Sfintelor Taine i-au întărit pentru a cânta neîncetat: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ai Treimii laudă aţi fost voi Sfinţilor martiri şi mărturisitori care de la început şi până în zilele noastre, pe poporul nostru ca unii care din mijlocul lui aţi odrăslit, cu rugăciunile voastre îl întăriţi şi pe calea mântuirii îl călăuziţi şi pe toţi învăţaţi să cânte: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

De toate primejdiile păzeşte pe robii tăi bine cuvântată Născătoare de Dumnezeu, că pe tine ocrotitoare te avem în necazurile noastre şi mijlocitori pentru noi aducem pe toţi Sfinţii români, cu care cântăm: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri!

Catavasia: N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, ci numai Făcătorului; şi groaza focului bărbăteşte înfruntând-o, se bucurau, cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Bucură-te, pământ dobrogean, că tu primul ai primit sământa cea bună, Cuvântul lui Dumnezeu, şi udat cu sângele martirilor ai rodit însutit cete de sfinţi care au bine plăcut lui Hristos şi ne-au învăţat să cântăm: Tineri, lăudaţi, preoţi, binecuvântaţi şi cu toţi prea înălţaţi pe Hristos, Dumnezeul nostru în veci!

Stih: ***Pe toţi Sfinţii români să-i cinstim ca pe cei ce se roagă pentru noi.***

Nu este o cunună mai de preţ, nici laudă mai mare adusă neamului nostru decât cununa cetelor de Sfinţi odrăsliţi de aceste meleaguri pe care Hristos o aşează pe creştetul nostru, împărtăşindu-ne de slava cea nepieritoare de care şi ei se bucură în cer, chemându-ne pe toţi să cântăm: Tineri, lăudaţi, preoţi, binecuvântaţi şi cu toţi prea înălţaţi pe Hristos, Dumnezeul nostru în veci!

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Arătându-vă ca nişte luminători prea străluciţi, Sfinţilor români, aţi luminat cerul Bisericii noastre ortodoxe, apărând ţara şi poporul de orice asuprire, ca în pace şi dreptate, în dragoste şi curăţie să cântăm: Tineri, lăudaţi, preoţi, binecuvântaţi şi cu toţi prea înălţaţi pe Hristos, Dumnezeul nostru în veci!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, să ne izbăvim de greşelile cele cumplite şi să dobândim, prea curată, dumnezeiasca binecuvântare a Fiului lui Dumnezeu, celui ce din tine, în chip negrăit S-a întrupat şi din robia păcatului ne-a mântuit.

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Catavasia: Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-Ţi cânte Ţie: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Întru Domnul punând nădejdea luptei voastre pentru apărarea dreptei credinţe, aţi biruit şi aţi surpat uneltirile asupritorilor pornite asupra noastră, pentru care voi înşivă aţi avut de pătimit. Pentru aceasta, Sfânta Biserică dreptmăritoare, căreia drum spre biruinţă i-aţi deschis, cu cântări cinsteşte astăzi sfântă pomenirea voastră.

Stih: ***Pe toţi Sfinţii români să-i cinstim ca pe cei ce se roagă pentru noi.***

Jertfă deplină şi bine primită v-aţi adus pe voi înşivă, Sfinţilor români, Celui ce S-a jertfit pentru noi şi, după vrednicie, aţi primit cununa biruinţei celei neveştejite, din

dreapta cea purtătoare de viaţă, înaintea căruia stând, rugaţi-vă să reverse asupra noastră darul păcii şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Singuri, nevrednici suntem nu numai a ne ruga dar şi a ne apropia de Tine, o, Prea-Sfântă Treime! Însă, aducând Ţie spre mijlocire pentru noi nevoinţele, ostenelile şi lacrimile tuturor Sfinţilor români, care peste veacuri au bine plăcut Ţie, pe care primindu-le întru Jertfelnicul cel mai presus de ceruri, nu ne lepăda pe noi, cei lipsiţi.

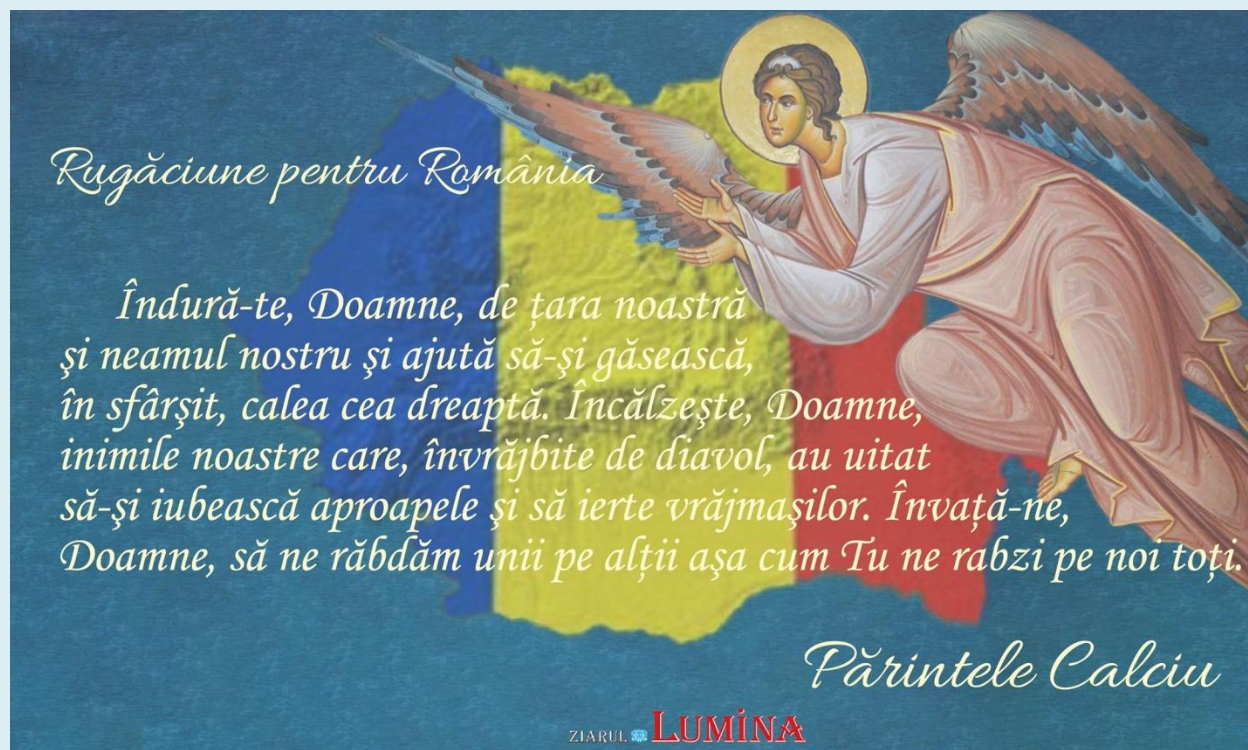
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Doamne, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor români, pacea Ta dă-ne-o nouă şi ne miluieşte pe noi, ca un îndurat şi de oameni iubitor.

Stih: ***Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Catavasie: Tot neamul pământesc să salte, cu Duhul fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfinţita prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, prea fericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Sinaxar în Duminica Sfinţilor români

În prima Duminică după Pogorârea Sfântului Duh, aşa cum au aşezat dumnezeieştii părinţi, se face amintirea tuturor Sfinţilor, arătând că, prin întruparea Mântuitorului nostru Iisus Hristos şi prin lucrarea Duhului Sfânt, oamenii sunt mântuiţi şi chemaţi să realizeze cea mai înaltă treaptă a desăvârşirii, sfinţenia: ***„Să ne curăţim pe noi de toată întinăciunea trupului şi a duhului, desăvârşind sfinţenia în frica lui Dumnezeu " (II Corinteni 7, 1).***

Mântuitorul Hristos, care a curăţit, a sfinţit şi a înţelepţit pe cei de o fire cu noi şi i-a aşezat din nou în locul cetei îngereşti căzute i-a adus lui Dumnezeu Tatăl ca pe o pârgă a firii omeneşti pe cei care în multe chipuri au bineplăcut Lui. Iar ei au urmat Lui, după cuvântul care este scris: ***„Fiţi Sfinţi, pentru că Eu sunt Sfânt" (I Petru 1, 16).***

Sărbătoarea aceasta arată evlavia credincioşilor faţă de sfinţii Bisericii care sunt cunoscuţi, dar mai ales faţă de sfinţii care, din diferite pricini au rămas necunoscuţi, dar înaintea lui Dumnezeu se bucură de multă cinste.

Dar s-a mai rânduit această sărbătoare şi pentru că nu se pot prăznui toţi sfinţii în timpul anului bisericesc şi, ca să nu rămână fără cinstire cu slujbă, s-a procedat aşa,

credincioşii împărtăşindu-se, în felul acesta şi de darurile duhovniceşti primite de la sfinţii neştiuţi pe nume.

Un alt motiv este acesta că sfinţii, fiind una în Hristos şi toţi mărturisind „Un Domn, o credinţă şi un botez”, alcătuiesc o singură Biserică biruitoare, chemând pe credincioşi la unitate într-o singură Biserică, sfântă, sobornicească şi apostolică, după dorinţa Mântuitorului „O turmă şi un Păstor”, fapt ce a determinat pe Sfinţii părinţi să hotărască o zi pentru a se face pomenirea lor.

Multe Biserici dreptmăritoare, dorind să întărească mai mult cinstirea sfinţilor ştiuţi, dar mai ales pe aceea a sfinţilor ale căror nume nu ne sunt cunoscute, au rânduit o anumită zi pentru cinstirea sfinţilor din neamurile lor.

Şi văzând că acest lucru este de mult folos duhovnicesc credincioşilor, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a rânduit ca în Duminica a II-a după Pogorârea Sfântului Duh să se facă prăznuirea Sfinţilor români ştiuţi, dar mai ales a celor ce nu sunt ştiuţi de noi, dar ştiuţi de Dumnezeu, („Cel ce cunoaşte mulţimea stelelor, cărora le-a dat nume” şi care prin vieţuirea, pătimirea şi mărturia lor pentru Hristos, au ajuns „prieteni şi casnici ai lui Dumnezeu, Celui în Treime lăudat şi închinat”.

Sfinţii sunt podoaba Bisericii, pentru că ei sunt „mlădiţele desăvârşirii” din „viţa” cea desăvârşită, sfântă şi dumnezeiască, viţa nemuririi care este Domnul Hristos. Ca prezenţă reală şi lucrătoare a Sfântului Duh, Biserica noastră, încă de la începuturile ei, de când Sfântul apostol Andrei, întâiul chemat, prin propovăduirea cuvântului Evangheliei a aşezat-o pe temelia apostolică, a făcut să odrăslească dintre fiii ei sfinţi vase alese ale Sfântului Duh şi prieteni ai lui Dumnezeu.

Plămada daco-română din care s-a născut poporul român a fost udată cu sângele martirilor misionari care au sfinţit acest pământ pe care s-a născut poporul nostru, iar Sfântul Duh, precum la crearea lumii era prezent ca Mângâietor, Duh al Adevărului şi Dătător de Viaţă. De aceea, poporul român când a apărut în istorie a apărut în acelaşi timp şi creştin.

Între sfinţii martiri care au suferit chinuri pe pământul ţării noastre încă de la început, şi care sunt cunoscuţi până astăzi, amintim pe: Pasicrate şi Valention, pe Iuliu Veteranul, pe Nicandru şi Marcian, pe Isihie şi Dasie, pe Epictet şi Astion, pe Sfinţii de la Niculiţel, pe Emilian din Durostorum şi Hermes, pe Lup şi Sava de la Buzău şi alţi sfinţi mucenici pe care, din cauza trecerii vremurilor nu-i mai ştim pe

nume, dar care toţi au pătimit şi şi-au vărsat sângele lor pentru Hristos, cel ce S-a răstignit pe Cruce şi cu Sângele Său a spălat păcatele lumii.

Alături de ei, ca cei ce s-au arătat luminători ai neamului nostru, facem amintirea Sfinţilor ierarhi, preoţi şi diaconi din primele veacuri, ca urmaşi ai Sfântului apostol Andrei, cum sunt: Sfântul episcop martir Irineu, Sfinţii Bretanion şi Teotim, episcopi de Tomis, Sfântul Niceta, preotul Montanus şi soţia sa Maxima, preotul Romul, diaconii Donat, Silvan, Ermil şi mulţi alţi episcopi, preoţi şi diaconi care s-au arătat propovăduitori, apărători şi păstrători ai învăţăturii dreptmăritoare a Bisericii lui Hristos.

Împreună cu ei cinstim pe Sfinţii ierarhi mărturisitori Ilie Iorest şi Sava, mitropoliţii Ardealului, pe Sfântul ierarh Iosif de la Partoş, pe preoţii Ioan din Galeş şi Moise din Sibiel, pe cuvioşii Sofronie de la Cioara, Visarion şi Oprea Nicolae din Sălişte, care toţi au apărat pe credincioşii şi credinţa ortodoxă din Ardeal, suferind chinuri, unii sfârşindu-şi viaţa în temniţele întunecoase ale Apusului. Toţi, cu creştinească vitejie înarmându-se, au îmbărbătat întreg poporul cel asuprit şi i-au îndemnat să stăruiască în dreapta credinţă ortodoxă.

Cinstim odată cu aceştia ceata cuvioşilor părinţi şi cuvioaselor maici care, de pe meleagurile dobrogene şi până pe piscurile Munţilor Carpaţi s-au nevoit în post şi rugăciune, slujind lui Dumnezeu ziua şi noaptea şi împodobindu-se cu însutite nevoinţe duhovniceşti.

Pomenim pe cuvioşii de la Basarabi, pe cuviosul Ioan Casian, Gherman din Dobrogea şi Dionisie cel mic; care au dat mărturie despre monahismul românesc până în părţile Apusului: pe Nicodim cel sfinţit, organizatorul monahismului în Ţara Românească; cuvioşii Vasile de la Moldoviţa, Iosif şi Chiriac de la Bisericani, Daniil, Simeon şi Amfilobie, sihaştrii renumiţi ai vremii, Ioan de la Prislop, Rafail de la Agapia, Ioan de la Râşca, Vasile de la Poiana Mărului, Paisie de la Neamţ, mari organizatori de mănăstiri, povăţuitori iscusiţi în rugăciunea inimii şi neîntrecuţi duhovnici pentru credincioşi; cuvioşii Antonie de la Iezerul-Vâlcea şi Antipa de la Calapodeşti care a sihăstrit în Muntele Athos, Ioan Iacob care a pusnicit la Locurile Sfinte; pe cuvioasa maică Teodora de la Sihla, împreună cu şirul lung de cuvioşi părinţi şi cuvioase maici care au sfinţit locurile tainice ale patriei noastre prin nevoinţele lor duhovniceşti şi, în desăvârşită smerenie trăindu-şi viaţa şi păstrându-şi în taină numele, au rămas necunoscuţi de noi, dar sunt cunoscuţi şi prea măriţi de Dumnezeu.

Mulţimea Sfinţilor români se împodobeşte cu bine credincioşii voievozi şi domni Ştefan cel mare, martirii Brâncoveni - Constantin Vodă cu cei patru fii ai săi şi alţi voievozi, care au apărat poporul de asupriri nedrepte, au făcut scut de apărare pentru întreaga creştinătate împotriva invaziei otomane, Ortodoxia a întărit şi biruitori, cu puterea Sfintei Cruci, în numele lui Hristos s-au arătat.

Lor se alătură Sfinţii ierarhi Antim Ivireanul şi Teodosie de la Brazi, Sfântul Calinic de la Cernica, Sfântul Grigorie Dascălu şi alţi sfinţi, care cu sabia duhului şi cu tăria credinţei s-au arătat biruitori şi pe credincioşi i-au întărit în mărturisirea dreptei credinţe.

Şirul acestor sfinţi este neîntrerupt până astăzi şi sporeşte neîncetat. De aceea la ziua prăznuirii lor, cu smerenie să ne plecăm genunchii înaintea Atotputernicului Dumnezeu şi cu stăruinţă să-L rugăm, ca prin mijlocirea sfinţilor odrăsliţi din neamul nostru românesc, ale prea curatei Maicii Sale şi ale tuturor Sfinţilor să reverse asupra ţării noastre, asupra poporului nostru cel bine credincios de pretutindeni şi a conducătorilor lui, asupra Bisericii noastre dreptmăritoare, toate darurile Sale cele bogate, păstrându-ne în dragoste, pace şi bună rânduială, ca într-un gând să mărturisim unitatea credinţei.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, mântuieşte-ne şi ne miluieşte pe noi. Amin!

(extras din Slujba alcătuită de Pr. prof. Florian Boitan, revizuită de P.S. Irineu Slătineanul, arhiereu vicar al Episcopiei Râmnicului şi aprobată de Comisia Sinodală pentru Canonizarea Sfinţilor români în şedinţa de lucru din 20-21 octombrie 2005)